

Zpráva z 1. závodu Tendon Cupu v Olomouci

Je to ostuda, článek z Pustiměře je už na světě a článek o prvním závodě letošního Tendon cupu zatím nikde. Je to ostuda, ale nikdo z nás není žádný psavec. Žádáme tedy tímto o omluvu za pozdní dodání naší kolektivní práce.

Jako každý rok začaly přípravy na závody se začátkem týdne. Po dopravě lešení ze školního sklepení do tělocvičny se všichni naši mládežníci vrhli na chyty, které bylo jako každý rok nutno sundat ze stěny a očistit. Tohoto úkolu se zhostili na výbornou (někteří na jedna minus). Během týdne, už bez mládežníků, vznikaly během dohadování, přelézání i občerstvování závodní cesty pro dětičky i mládež do 16-ti let, kteří v sobotu kolem 8. hodiny kvalitně zaplnili tělocvičnu. Pro tentokrát jsme obtížnost cest odhadli dobře, takže mládežníci nekomplikovali rozhodování o nejlepších potřebou superfinálových cest. Snad jen nejmladší – do 10-ti let – a ti museli mít superfinálovky dvě. Holt, vždycky se najde někdo, komu podáte prst, a chtěl by celou ruku. No, na konec všechno dobře dopadlo a mohli jsme rozdávat ceny pro nejlepší. Výsledkové listiny jsou k mání na webu ČHS a myslím, že je není třeba nijak komentovat.

Po částečném uvedení tělocvičny do skoro původního stavu se spousta pořadatelů i pouhých přihlížejících vrhla na stěnu a pokoušeli cesty mládežníků. Jejich funění a vzájemné povzbuzování nebylo pro tvrdou muziku z bajkových a frírajdových videí (které neúnavně promítal Vikošek) skoro slyšet. Takže nám závodnická atmosféra vydržela asi tak do osmé večerní. Pak Prdelinka usoudil, že už si způsobil dostatečné bandasky a vydal pokyn ke sladění nástrojů. Tím začal poněkud opožděný Horovalentýn, ale to už je na jiný článek.

To by bylo asi tak vše, jenom bych vás všechny poprosil po přečtení tohoto našeho výplodu o minutu ticha za zkyslej guláš. Několik málo šťastlivců, kteří ho jedli v nezklém stavu mohou potvrdit, že se vydařil.

Dík, zdar za rok v Olomouci

Bin, úpravy Prdelinka